

Goigs del gloriós màrtir S. Vicenç. Patró del poble de Sant Vicenç de Montalt

Sant Vicenç de Montalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església, núm. 1
Emplaçament Nucli antic

Coordenades:

Latitud: 41.57853
Longitud: 2.50938
UTM Est (X): 459101
UTM Nord (Y): 4603099

Classificació

Número de fitxa 08264 - 158
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XXI
Any 2012
Autoria de l'element: Antoni Sàbat Aguilera
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Església de Sant Vicenç](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Edició en color, sense numerar. Publicat el mes de desembre de l'any 2012. Quadre delimitat per una orla estreta de motius geomètrics. A l'interior, dessota el títol, una imatge en color del sant amb la palma del martiri a la mà esquerra amb el vestit de diaca. Al fons, la platja de Sant Vicenç amb un vaixell i als seus peus, un corb. A banda i banda de la imatge, hi ha dos gerros florits recordant les antigues imatges realitzades al boix.

El text està disposat en dues columnes separades per una quadrícula amb cinc vinyetes que contenen els diferents turments a què va ser sotmès, entre els quals, la graella, la creu en aspa, el poltre, el fuet, els ganxos de ferro. La llegenda conta que després del martiri fou llençat en una masmorra, on va morir. El seu cos es llençà en un femer, però els corbs el protegiren perquè les feres no el devoressin. Després tot i mort li lligaren una mola al coll i el llençaren al riu Túria; però el cos del sant retornà a la ribera. Els cristians els recolliren i l'enterraren pels volts de la ciutat. Els corbs continuaren protegint la tomba.

La transcripció sencera del goig, diu així:

Primera columna:

Sant Vicenç amic de Déu

vulgueu-nos sempre guiar

per saber servir a Déu

per la terra i per la mar.//

Vostra vida fou tan santa

puix qui la coneix s'admira

en veure vostra constància

que l'exercíreu sens mida:

vulgueu-nos doncs Sant Vicenç

en eixa vida guiar.//

Sant Valeri per ser vell

No podia predicar

Vós ho prenguéreu per ell

argüint el mal obrar

i així amb alta veu
reprenguéreu el Tirà, Eic.//

Veient vostra perseverança
Dacià, el tirà infidel,
us féu tancar en una estança
presó fosca i molt cruel;
més baixà un àngel del cel
i la va fer clarejar. Eic.//

Com Dacià observa i veu
Sant Vicenç la vostra fe
volgué dar-vos vida breu
amb turments com Llucifer
i vós ho suporteu i
els poguéreu tots passar. Eic.//

Segona columna:
Aquell cos martiritzat
El portaren al desert,
Perquè fos allí menjat
Per l'animal més cruel
Però Crist, que és amic seu,
Per un corb el fa guardar. Eic.//

I quan veu aquell miracle
volent-se de vós venjar
el cos mort posat en barca

va fer-lo a la mar tirar;
mes també a pesar seu
a terra prest va tornar. Eic.//

El Poble de Sant Vicenç
ha estat molt venturós
de conservar i posseir
les relíquies d'aquest cos
sigueu-li Patró doncs seu
puix així us vol venerar. Eic.//

TORNADA

Puix esteu de Déu gosant
en el cel més que el sol clar
procureu-nos Sant Vicenç
camí per Déu estimar.//

Sant Vicenç amic de Déu
Vulgueu-nos sempre guiar
Per saber servir a Déu
Per la terra I per la mar. Eic.//

V/. Justurs ut palma florebit

V/. Sicut secdrus linani multiplicavit.

OREMUS

Adesto Domine Supplicationibus nostris: ut qui es iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus Beati martiris tui Vicentii intercessione Liberemus per Dominum.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

L'any 2001 amb motiu dels actes de commemoració dels 400 anys de l'Església, el rector, Mossèn Vicenç Roig, juntament amb el vilatà i membre dels Amics dels Goigs, el Dr. Santiago Tintoré, van fer possible perquè el poble de Sant Vicenç pogués tenir una nova edició dels goigs. L'autor de la lletra fou el poeta i pedagog Antoni Fortuny i Feliu. La música de Josep Mont i Grau que ja havia harmonitzat els anteriors goigs. Les il·lustracions anaren a càrrec de l'Emili Goimbault.

El mes de desembre de l'any 2012, novament es dissenyaren uns nous goigs a càrrec d'Antoni Sàbat Aguilera.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Goigs i devocions populars. Bloc de mn. Josep Maria.](#)

GOIGS DEL GLORIÓS MÀRTIR S. VICENÇ.

Patró del
Sant Vicenç

Sant Vicenç amic de Déu
vulgueu-nos sempre guiar
per saber servir a Déu
per la terra i per la mar.

Vostre vida fou tan santa
puix qui la coneix s'admira
en veure vostra constància
que l'exerceireu sens mida.
vulgueu-nos doncs Sant Vicenç
en cixa vida guiar.

Sant Valeri per ser vell
no podia predicar
vos ho prenguéreu per ell
argüint el mal obrar
i així amb alta veu
reprenguéreu el Cirà. *Èc.*

Veient vostra perseverança
Dacià, el tirà infidel,
us féu tancar en una estanca
presó fosca i molt cruel:
mes baixà un àngel del cel
i la va fer clarejar. *Èc.*

Com Dacià observa i veu
Sant Vicenç la vostra fe
volgué dar-vos vida breu
amb turments com El·lucifer
i vos tot ho suporteu i
de poguéreu tota passar. *Èc.*

Poble de
de Montalt

Aquell cos martiritzat
El portaren al desert.
Perquè fos allí menjat
Per l'animal més cruel
Però Crist, que és amic seu,
Per un corb el fa guardar. *Èc.*

I quan veu aquell miracle
volent-se de vos venjar
el cos mort posat en barca
va fer-lo a la mar tirar:
mes també a pesar seu
a terra prest va tornar. *Èc.*

El Poble de Sant Vicenç
ha estat molt venturos
de conservar i posseir
les reliquies d'aquest cos
sigueu-li Patró doncs seu
puix així us vol venerar. *Èc.*

CORNODA

Puix esteu de Déu gosant
en el cel més que el sol clar
procureu-nos Sant Vicenç
cami per Déu estimar.

Sant Vicenç amic de Déu
vulgueu-nos sempre guiar
per saber servir a Déu
per la terra i per la mar. *Èc.*

V. Justus ut palma florebit

V. Sicut cedrus libani multiplicavit.

OREMUS

Adextro Domine Supplicationibus nostris: ut qui es iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus Beati Martiris tui Vincentii intercessione Liberemus per Dominum.